

Na początku

Praktyczne zastosowanie Pamiętki

Większej miłości nikt nie ma nad tę, jak gdy kto życie swoje kładzie za przyjaciół swoich – Jan. 15:13.

Po zachodzie słońca w dniu 7 kwietnia 2009 roku, Badacze Pisma Świętego na całym świecie zgromadzili się wspólnie na uroczystościach upamiętniających śmierć Jezusa Chrystusa. W ten sposób zrealizowali oni Jego prostą prośbę o spożycie chleba i wypicie wina w geście wspomnienia Jego śmierci (1 Kor. 11:24,25). Pamięć o Jego śmierci wyrażana w ten sposób oraz chrzest z wody dla wierzących, to dwa sakramenty realizowane przez naśladowców Jezusa.

W niniejszym wydaniu czasopisma The Herald, zastanawiamy się nad niektórymi praktycznymi aspektami związanymi z Pamiętką, które powinniśmy wdrażać w naszym codziennym życiu. Zaczniemy artykułem „Umycie nóg uczniom”, który opisuje znaczenie tego służebnego gestu Jezusa, uczynionego w sytuacji, gdy nikt inny o nim nie pamiętał. Obmywanie stóp nie jest zwyczajem rozpowszechnionym w dzisiejszych czasach, jednakże istnieje wiele innych możliwości i rodzajów postęgi.

„Wieczny Boży zamiar” wyjaśnia nam przyczynę, dla której Bóg zaplanował istnienie rodziny dzielącej wraz z Nim Jego naturę. Jej początkiem był Jego jednorodzony Syn (Jan. 1 :14), zaś w przyszłości obejmie ona

wiernych członków Kościoła, którzy będą mieli udział wraz z Chrystusem we wszystkim, jako Jego Oblubienica. Członkowie Kościoła dzielą doświadczenia Chrystusa, nie dodając jednakże do Jego drogocennej ofiary żadnej wartości w zakresie pojednania, co wyjaśnione zostało w artykule „Udział w ofierze Jezusa”. Studium Psalmu 42 zatytułowane „Jak szuka jeleń” pokazuje pragnienie Dawida, aby być w społeczności z Bogiem.

Kontrast pomiędzy zdradą Judasza, a zaparciem się Piotra opisany został w artykule „Zamoczenie chleba”. Judasz trwał na swej złej drodze aż do końca, podczas gdy apostoł Piotr pokutował i stał się fiłarem Kościoła. Przed spotkaniem na ostatniej wieczerzy oraz w jej trakcie, apostołów gnębiło pytanie „Kto będzie największy?” Ambicja ta spowodowała, że nie docenili oni w należyty sposób lekcji pokory udzielanej im ustawicznie przez Mistrza.

Zapis Ewangelii św. Jana przekazuje nam szeroki rejestr wypowiedzi Jezusa w czasie ostatniej wieczerzy. „Pożegnalne kazanie Jezusa” analizuje te słowa, ze szczególnym zwróceniem uwagi na miłość. Kazanie to trwało nawet po opuszczeniu przez Jezusa i apostołów górnego pokoju, co zostało pokazane w artykule zatytułowanym „Droga do Getsemane”.

Gdy będziemy rozważać te wydarzenia bezpośrednio poprzedzające ukrzyżowanie, skupmy się na nauce jaką Jezus pozostawił swym najbliższym naśladowcom. Postarajmy się zrealizować w praktyce te zalecenia, aby w ten sposób pokazać swą wierność we wszystkim.

Redakcja